

DLOUHODOBÝ ZÁMĚR VZDĚLÁVÁNÍ A ROZVOJE VÝCHOVNĚ VZDĚLÁVACÍ SOUSTAVY ČESKÉ REPUBLIKY

Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy ČR je **klíčovým strategickým dokumentem státu**, který vymezuje základní státem podporované záměry rozvoje vzdělávací soustavy na období následujících tří až šesti let. Význam tohoto dokumentu však nespočívá pouze v samotném obsahu. Je umocněn potřebou účinného nástroje, který **umožní harmonizovat koncepční představy státu a jednotlivých krajů** v podmínkách přesunu významné části řídicích a rozhodovacích kompetencí v oblasti vzdělávání a školství ze státu na kraje.

Tento Dlouhodobý záměr je prvním z řady těchto dokumentů, k jehož vydání je Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy zmocněno zákonem o státní správě a samosprávě ve školství. Jeho celkové pojetí **bude východiskem pro zpracování dlouhodobých záměrů jednotlivých krajů**. Kraje jsou zavázány stejnou právní normou předkládat je do konce března každého lichého roku, poprvé v roce 2003.

Dlouhodobý záměr vymezuje základní rozvojové záměry ve vzdělávání, zájem státu na jejich realizaci i rozsah a formu uvažované podpory. Při jejich definování ministerstvo vycházelo zejména z:

- „Národního programu rozvoje vzdělávání v České republice“ (Bílá kniha), který vláda schválila v únoru roku 2001;
- z analyticko-koncepčních materiálů MŠMT „České vzdělání a Evropa: strategie rozvoje lidských zdrojů při vstupu do Evropy“ (tzv. Zelená kniha, 1999), „Koncepce vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy“ (1999) a „Střednědobé koncepce resortu školství, mládeže a tělovýchovy“ (2001);
- výsledků téměř roční diskuse MŠMT s představiteli krajů, sociálních partnerů a dalších resortů nad pracovními verzemi Dlouhodobého záměru.

Řada záměrů a cílů se promítá do **nového školského zákona - 2004**

Dlouhodobý záměr je postavena na těchto **osmi základních strategických směrech**:

1. **Reforma a modernizace cílů a obsahu vzdělávání**
2. **Reforma ukončování středoškolského studia**
3. **Péče o kvalitu, monitorování a hodnocení výsledků vzdělávání**
4. **Rozvoj integrovaného diagnostického, informačního a poradenského systému v oblasti vzdělávání**
5. **Optimalizace vzdělávací nabídky a institucionální struktury regionálního školství**
6. **Zkvalitnění podmínek práce pedagogických a řídicích pracovníků škol**
7. **Vznik veřejných vysokých škol neuniverzitního typu a rozvoj dalších forem terciárního vzdělávání**
8. **Rozvoj dalšího vzdělávání jako součásti celoživotního učení.**

Reforma cílů a obsahu vzdělávání (kurikulární reforma) je založena zejména na přechod od osvojování si velkého objemu faktů k rozvoji klíčových životních dovedností, zesílení důrazu na výuku cizích jazyků, informační a občanské gramotnosti. V oblasti odborného vzdělávání přesouvá jeho těžiště od úzce specializovaných k širokoprofilovým oborům. Zvyšuje důraz na vnitřní diferenciaci a individualizaci vzdělávání s ohledem na specifické potřeby dětí. Významným cílem je rovněž zvýšení prestiže a kvality výuky na 2. stupni základní školy a podpora začleňování zdravotně a sociálně znevýhodněných žáků do výuky na běžných školách.

Zároveň bude pokračovat reforma ukončování středoškolského studia. Již delší dobu připravovaná reforma maturitní zkoušky bude postupně realizována. Zkvalitní se rovněž **závěrečné zkoušky na učňovských oborech** zavedením objektivizované praktické části, při níž se významně uplatní spolupráce se sociálními partnery.

Ke zvýšení **efektivity vzdělávání musí významnou měrou přispět nové pojetí péče o jeho kvalitu**, postavené na kombinaci **externích monitorovacích nástrojů a fungujících systémů vlastní evaluace jednotlivých škol**. Tyto dva prvky doplní hodnocení škol prostřednictvím České školní inspekce, tradičně sledující především oblast vzdělávacího procesu, a oblast personálních, materiálních a administrativních podmínek vzdělávání.

Pro realizaci cílů kurikulární reformy a pro zajištění rozvoje každého jedince a jeho uplatnění je dále zapotřebí dobudovat vzájemně **provázaný systém poradenských, diagnostických a informačních služeb**, který bude integrovat systémy pedagogicko-psychologického poradenství i volby povolání a rozšíří je o podporu školních psychologů. Bude pomáhat učitelům při individualizaci a diferenciaci výuky, žákům či jejich rodičům při volbě školy i povolání a usnadní přechod ze školy do zaměstnání.

Významné **rezervy ve využívání vzdělávací infrastruktury**, související zejména s demografickým poklesem, a nesoulad struktury vzdělávací nabídky škol a poptávky po vzdělávání se musí stát podnětem k opětovnému nastartování procesů **oborové, obsahové i institucionální restrukturalizace**. Vzdělávací nabídka středních škol se musí více **přiblížit potřebám krajů, trhu práce a očekávanému uplatnění budoucích absolventů**. Spolu s tím by mělo dojít k postupné **eliminaci neodůvodněných mezikrajových strukturálních rozdílů** ve vzdělávací nabídce středních a vyšších odborných škol.

Je třeba **rozšiřovat nabídku terciárního vzdělávání**. Vyšší odborné školy budou podporovány v nabídce nových programů této nevysokoškolské formy terciárního vzdělávání. V některých případech vzniknou na základě vybraných vyšších odborných škol veřejné neuniverzitní vysoké školy jako nová forma terciárního vzdělávání.

Realizace všech rozvojových záměrů i zvýšení kvality vzdělávání vůbec jsou však zcela podmíněny **zásadním zlepšením podmínek pro práci pedagogických pracovníků a jejich systematickou podporou**; je také nutné zvýšit přitažlivost profese a zajistit příliv nových kvalitních sil. K tomu je nutné podniknout současně řadu kroků: nejen zvýšit celkovou úroveň odměňování, ale i umožnit výraznější kariérový i platový postup, zajistit další vzdělávání a profesní růst i zkvalitnit přípravné vzdělávání.

Koncept celoživotního učení vyžaduje **rozvoj dalšího vzdělávání** (vzdělávání dospělých). Je nejen alternativní cestou k získání vzdělání a kvalifikace, ale i jedním z hlavních nástrojů politiky zaměstnanosti a strategie rozvoje podniků. Je třeba vytvořit chybějící právní a systémové **podmínky**, posílit **motivační faktory** na straně poptávky a **rozšířit nabídku** relevantních vzdělávacích služeb a efektivních vzdělávacích forem. Do toho je třeba **co nejvíce zapojit školy** a efektivně využívat jejich vzdělávací potenciál.

Kromě výše uvedených základních strategických směrů je důležité věnovat pozornost i rozvoji předškolního vzdělávání, vzdělávání dětí se specifickými vzdělávacími potřebami a vytváření podmínek pro rozvoj zájmové činnosti dětí a mládeže jako účinného nástroje prevence sociálně patologických jevů.

Účelem Dlouhodobého záměru není jen výčet východisek a cílů žádaných změn, ale rovněž vymezení forem, prostředků a metod jejich podpory a oblastí žádané součinnosti krajských samospráv. Kromě přímé finanční podpory některých opatření (jde zejména o **zvýšení objemu mzdových prostředků**, bez něhož není možné potřebné změny zahájit), je nejčastěji využívanou formou **programové financování**. Státní rozvojové programy, u nichž se obvykle předpokládá vstřícné financování ze strany krajských rozpočtů, představují v podmínkách decentralizovaného systému řízení školství účinnou metodu zajištění konzistentního vývoje české vzdělávací soustavy, a to na platformě klíčových rozvojových trendů, definovaných tímto Dlouhodobým záměrem. Celkový objem prostředků přímé i programové podpory, potřebný k realizaci změn v období do roku 2005 nad rámec stávajícího rozpočtu, činí 43,5 – 51,8 mld. Kč.

Dlouhodobý záměr vzdělávání a rozvoje výchovně vzdělávací soustavy České republiky (dále jen „Dlouhodobý záměr ČR“) je vrcholným strategickým dokumentem Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy (dále jen „ministerstvo“) vymezujícím rozvojové priority vzdělávací soustavy ve střednědobém výhledu a zároveň způsob jejich realizace a podpory. Je základem komunikace mezi centrem a kraji a jejich spolupráce na dalším rozvoji regionálního školství.

Východiskem pro návrh Dlouhodobého záměru ČR je „Národní program rozvoje vzdělávání v České republice“ (tzv. Bílá kniha), Střednědobá koncepce resortu školství, mládeže a tělovýchovy z listopadu roku 2001 a jim předcházející materiály, „Koncepce vzdělávání a rozvoje vzdělávací soustavy“ a „České vzdělání a Evropa: strategie rozvoje lidských zdrojů při vstupu do Evropy“ (1999, tzv. Zelená kniha). Svým usnesením z února 2001 vláda Národní program přijala a současně uložila ministerstvu, aby připravilo jeho postupnou realizaci.

Národní program zdůvodňuje nezbytnost změn, stanoví cíle vzdělávací politiky i dlouhodobé zaměření dalšího vývoje, a to na období pěti až deseti let. Podrobně analyzuje a hodnotí jednotlivé oblasti, sektory a stupně české vzdělávací soustavy a formuluje hlavní konceptní linie rozhodující pro další rozvoj vzdělávací soustavy. Jejich celkové shrnutí a zdůraznění toho nejpodstatnějšího obsahuje druhá kapitola.

Kapitola třetí uvádí základní parametry kvantitativního vývoje i proměny struktury školství a vyvozuje z nich určité závěry, kritéria a pravidla směrodatná pro přípravu a projednávání Dlouhodobých záměrů krajů a zároveň kvantifikaci některých významných podmínek. Jedná se zejména o demografický vývoj, vývoj v oblasti financování, stav a projekce výkonů vzdělávací soustavy v objemových i strukturálních pohledech, institucionální infrastrukturu vzdělávacího systému a pohled na oborovou strukturu středního školství v jednotlivých krajích viděnou optikou současné i předpokládané situace na pracovním trhu.

Jádrem Dlouhodobého záměru ČR je čtvrtá kapitola. Vymezuje okruh skutečně realizovatelných strategických priorit vývoje v následujících letech a klíčová opatření, jimiž stát hodlá dosažení těchto cílů podpořit a kterými hodlá soustředit dosažitelné kapacity koncepční, personální, finanční i materiálové. Kapitola obsahuje jak úkoly nejbližšího období (do dvou-tří let), tedy konkrétní a realizovatelné kroky, na něž budou také moci krajské orgány podle své kompetence a záměru reagovat, tak úkoly realizovatelné jen v delším časovém období, které však vymezují dlouhodobé směřování, a musí být proto uvedeny, i když přesahují současně reálné možnosti. Dlouhodobý záměr ČR pokračuje pátou kapitolou, která pojednává o těch oblastech vzdělávacího systému, které leží mimo prioritní směry definované pro následující období, ale jimž je rovněž nutné věnovat pozornost na centrální i krajské úrovni.

Závěrečná šestá kapitola rekapituluje rozpočtové výdaje, určené na podporu deklarovaných strategických záměrů ministerstva.

Zdrojem použitých číselných údajů je datová báze resortního statistického systému (MŠMT, ÚIV) s výjimkou demografických údajů, jejichž zdrojem je Český statistický úřad.